

VIATGES

Passejant per Suïssa

TEXT I FOTOGRAFIES: JOSEPA BLANCH

Zürich.

Des de l'avió, i ara que és un tema estrella, ens fixem en l'espectacle de la desembocadura del cabalós *Rhône* al seu pas per la Camarga. Immens territori ple de braços i solcs d'aigua que van a parar al mar. Al cap d'un moment, els Alps majestuosos, plens de neu, ens mostren pics i carenes, glaceres i congestes, desafiant el cel.

Zurich, punt central del nostre cap de setmana llarg. Les boires, omnipresents, enterboleixen el dia, i la pluja, menuda i persistent, palesa que som en un país plujós.

La ciutat té tots els elements que la fan una mostra perfecta de qualsevol altra punt de Suïssa. Campanars i torres amb punxes altíssimes coronen les seves clàssiques edificacions. El llac, amb les muntanyes nevades al fons, voltat de parcs i jardins, de feixes penjades plenes de vinyes verdes, de prats amb bestiar de pastura, de poblets tranquils amb les barquetes a punt per passejar... El riu que travessa la ciutat i dóna l'aigua a l'estany. Idíl·lics paratges on les flors també són protagonistes. Ja sigui domesticades, dibuixant un rellotge al mig de la gespa, o bé amb una vorada salvatge ran de riu, o també ben arrenclerades als balcons de les cases, la fragància del seu perfum embolcalla els sentits. Els colors de les tulipes, els lliris, les margarides, les roses, repassen tota la paleta cromàtica.

Ja a dins de la ciutat, rellotgeries i xocolateries és discuteixen el lideratge amb productes de primeríssima qualitat. Grans edificis, seus d'entitats bancàries de fama mundial, evidencien que som en un país molt ric. Als barris més antics, els rellotges de cucut i les botigues artesanes són un encant. També, i com gairebé arreu del món, hi ha una zona comercial de luxe, on les grans marques hi tenen establiment.

Visitem la *Fraumünster*, la catedral de la Verge Maria. Coincideix que és l'hora de la posta del sol. Ens acostem al presbiteri. Ens asseiem embadalits a contemplar els vitralls que va dissenyar i realitzar Marc Chagall el 1970, i que, cadascun d'un color diferent, verd, groc, blau clar, taronja, vermell i blau fosc, representen escenes bíbliques, que ens entretenim a desxifrar, mentre el sol va canviant els tons dels magnífics emplomats. També, de Chagall, hi ha una rosassa en el transsepte sud que il·lustra la Creació.

Més clàssiques, però força interessants, les vidrieres del suís A. Giacometti, es poden veure a més d'una església.

Ciutat bressol del dadaisme. Passem per davant del Cabaret Voltaire, ara convertit en discoteca, on Tristan Tzara, Francis Picabia o Hans Arp, entre d'altres, a còpia de beguda, fum i elucubracions, van crear, a la primera meitat del segle XX, aquest corrent estètic i de pensament caracteritzat per la revolta contra les concepcions generals de la cultura i contra la situació social del moment.

Pont de fusta a Lucerna.

La *Kunsthau*s, el museu d'art més important de Suïssa, acull des d'obra sacra medieval, fins a pintura impressionista, post-impressionista i moderna. Té llenços importants de mestres holandesos i flamencs, com Rembrandt i Brueghel, d'italians, com Canaletto i Fra Angelico, fins i tot hi ha un parell d'obres del Greco, no massa representatives, però sí dignes d'esment. Val la pena deixar estona per gaudir amb les sales de pintura impressionista. Cézanne, Monet, Dégas, Renoir, Van Gogh, Pissarro, i altres que ara oblidats, tots hi són presents amb obres de qualitat i boniques de contemplar. Ja més moderns, i pertanyent a altres tendències, Modigliani, Munch, Klee, Magritte, Rothko, Picasso, Miró, Kandinsky, Warhol, Basselitz, ... tots els espais d'aquest museu mereixen la nostra acurada atenció i ens fan vibrar amb la seva exposició. Malgrat tanta obra mestra i tan rellevant, ens queixem a un dels conservadors, perquè tota la retolació està només en alemany, i sembla que sigui un museu només per als de casa, ja que hi falta una llengua internacional. És una contradicció, perquè, a tot aquest cantó, la gent parla anglès perfectament, fet que fa fàcil l'entesa amb l'estranger.

En tren, agradable, ràpid i polit, encara que molt car, anem fins a Lucerna. Petita vila amb llac, riu i muntanyes, -no podia ser d'altra manera,- té uns ponts tapats de fusta, amb les baranes colrades de jardineres amb flors, que són l'enseny de la ciutat. Voltem pel centre i trobem unes paradetes de fruita i verdura que ens fan salivar. Espàrrecs blancs grossíssims, carxofes ben atapeïdes, mangos madurs, enciams de tota mena..... un veritable plaer per a la vista.

Voltar el llac en vaixell és un recés per a les nostres cames ja cansades. Anem fins a sota del Mont Pilatos, passant per petits pobles amb les cases ran de la riba, totes amb embarcador particular, i al mig de la vegetació. Aquí, el verd agafa tots els tons. Fins i tot el blau de l'aigua del llac es torna verdós, al reflex de la muntanya. L'ascensió al Pilatos es pot fer en un tren cremallera que és el més inclinat del món. No hi podem pujar, ja que avui no funciona. També s'hi pot accedir en telefèric, però ho desestimem. No fa massa bon dia i tenim por de només veure boires.

Zürich

Dels voltants de Zurich, també visitem Rapperswill, poble ran del llac. En diuen la ciutat de les roses. Jardins i parcs, façanes i testos, els rosers són arreu. És massa aviat i la primavera tot just apunta. Poncejats, però no esclatats, es pot intuir la bellesa de la seva esplendorosa florida.

Pugem al castell. Alt i ben fortificat, als seus peus s'estenen les velles teulades de la vila, amb les mansardes com a privilegiat punt de mira. Al pati d'armes, un casori. Ens parem a badar i ens adonem que tots els convidats porten una bossa amb un obsequi, sempre relacionat amb les flors: plantes vives, rams de flors, flors seques, centres de flors de roba..... Ens imaginem els pobres nuvis, després de la festa i de retorn cap a casa, com aniran de carregats..... Cada terra fa sa guerra.

Encara que som al cantó alemany, la majoria de restaurants són italians. Molt ben cuinat i molt ben atesos, passem els dies amb *spaghetti*, *ravioli*, *bressola*, *rúccula*, *panna cotta*, *manzo*, *pecce*, *tiramisu*, *chianti*..... Ja ens va bé. La cuina italiana, de molt bon paladar per a nosaltres, s'ha convertit en un referent internacional.